

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Tomáše Herce v právní věci žalobkyně: **Paradise Casino Admiral, a. s.**, se sídlem Komořany 146, proti žalovanému: **Generální ředitelství cel**, se sídlem Budějovická 1387/7, Praha 4, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 3. 2024, č. j. 15066/2024-900000-311, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 29. 1. 2025, č. j. 31 Af 14/2024 -53,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Celní úřad pro Jihomoravský kraj shledal žalobkyni rozhodnutím z 22. 1. 2024 výrokem I. vinnou ze spáchání přestupku dle § 123 odst. 3 písm. e) zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách, ve znění účinném do 31. 12. 2019. Přestupku se dopustila tím, že jako provozovatelka hazardní hry v jedné provozovně neumístila v herním prostoru na viditelném místě identifikační a kontaktní údaje instituce zabývající se prevencí a léčbou problémů souvisejících s patologickým hráčstvím. Výrokem II. shledal celní úřad žalobkyni vinnou z přestupku dle téhož ustanovení zákona spočívajícího v tom, že v jiné provozovně provozovala hazardní hru v budově, na níž byla umístěna propagace provozování hazardních her. Podané odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí žalovaný zamítl. Proti rozhodnutí žalovaného brojila žalobkyně žalobou, kterou Krajský soud v Brně zamítl. Žalobkyně (dále „stěžovatelka“) se kasační stížností domáhá zrušení tohoto rozsudku.

[2] Předmětem sporu je, zda mělo být ve věci vedeno společné řízení o přestupcích a zda se má uplatnit zásada absorpce.

[3] Krajský soud dospěl k závěru, že nyní projednávané přestupky byly spáchány až po zahájení řízení o namítaných předchozích přestupcích. Podle § 88 odst. 3 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále „přestupkový zákon“),

nelze v takovém případě vést společné řízení, protože právě zahájení řízení o přestupku je jakousi „hraniční čarou“. Z tohoto důvodu nebylo možné ani aplikovat absorpční zásadu dle § 41 odst. 1 přestupkového zákona, která je výslovně podmíněna vedením společného řízení. Soud věděl, že o těchto otázkách je vedeno řízení před rozšířeným senátem NSS, ale s rozhodnutím nevyčkával, neboť neměl pochybnosti o výkladu relevantních ustanovení.

II. Obsah kasační stížnosti

[4] Stěžovatelka napadla rozsudek krajského soudu kasační stížností z důvodů dle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

[5] Dle stěžovatelky krajský soud nesprávně posoudil otázky vedení společného řízení dle § 88 přestupkového zákona a aplikace absorpční zásady dle § 41 téhož zákona. Poukázala na judikaturu NSS, která připouští uplatnění absorpční zásady i bez vedení společného řízení, pokud jde o sbíhající se správní delikty. Rozhodující pro posouzení souběhu není datum zahájení řízení, ale okamžik vydání rozhodnutí o předchozím přestupku. Odkazuje na rozsudky z 28. 2. 2022, č. j. 7 As 380/2019-29, a z 30. 11. 2023, č. j. 4 As 333/2021-30, které mají potvrzovat, že se principy trestání sbíhajících se deliktů uplatní i v přestupkovém řízení, a že § 88 odst. 3 přestupkového zákona nelze chápat jako rozhodující pro aplikaci absorpční zásady.

[6] Stěžovatelka navrhla napadený rozsudek zrušit.

[7] Žalovaný se ztotožnil s právním názorem krajského soudu. Rozhodující pro vedení společného řízení a aplikaci absorpční zásady je okamžik zahájení řízení o prvním přestupku. Přestupky spáchané po tomto okamžiku nelze projednat ve společném řízení, a tudíž nelze aplikovat ani absorpční zásadu dle § 41 přestupkového zákona. Žalovaný si je vědom, že judikatura NSS je v této otázce rozporná. Poukázal ale na argumentaci pátého senátu NSS z usnesení z 29. 8. 2024, č. j. 5 As 98/2022-37, o postoupení věci rozšířenému senátu, se kterou souhlasí. Dále odkázal na komentářovou literaturu, dle níž zahájení řízení odděluje přestupky, jež lze projednat společně, od těch, které musí být projednány samostatně. Navrhl kasační stížnost zamítnout.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[8] Kasační stížnost není důvodná.

[9] Devátý senát nejprve řízení o kasační stížnosti přerušil. Důvodem byla skutečnost, že pátý senát NSS usnesením č. j. 5 As 98/2022-37 předložil rozšířenému senátu právní otázku, zda je možné považovat za sbíhající se (spáchané v souběhu) všechny přestupky téhož pachatele, z nichž některé spáchal sice před tím, než mu bylo oznámeno (případně vydáno) rozhodnutí správního orgánu, jímž byl shledán vinným ze spáchání jiných přestupků, avšak až poté, co bylo o těchto jiných přestupcích zahájeno řízení, a zda je nutné při ukládání správních trestů za všechny tyto přestupky uplatnit zásadu absorpce, resp. zásady pro ukládání úhrnného trestu, jak jsou vyjádřeny v § 41 přestupkového zákona, i přesto, že o nich nelze dle § 88 odst. 3 tohoto zákona vést společné řízení.

[10] Rozšířený senát o předložené otázce rozhodl rozsudkem z 9. 10. 2025, č. j. 5 As 98/2022-51. Konstatoval v něm mj. to, že u přestupků, které byly spáchány po

pokračování

zahájení řízení o jiném přestupku, se ve vztahu k tomuto jinému přestupku neuplatní pravidla pro ukládání úhrnného trestu vyjádřená v § 41 přestupkového zákona, neboť o nich spolu s tímto jiným přestupkem nelze dle § 88 odst. 3 tohoto zákona vést společné řízení, ani pokud se jejich skutková podstata týká porušení právních povinností vyskytujících se ve stejné oblasti veřejné správy a k jejich projednání je příslušný týž správní orgán (bod 62 rozsudku). Tím odpadla překážka řízení a devátý senát mohl v řízení pokračovat.

[11] Na projednávanou věc plně dopadá výše uvedený rozsudek rozšířeného senátu. Společnému řízení o namítaných přestupcích brání § 88 odst. 3 přestupkového zákona, dle kterého se ve společném řízení se neprojednává přestupek, jenž byl spáchán po zahájení řízení o jiném přestupku (rozsudek rozšířeného senátu č. j. 5 As 98/2022-51, bod 57). Řízení o namítaných přestupcích bylo zahájeno 26. 3. 2019, zatímco ke spáchání přestupků v projednávané věci došlo až po tomto datu (květen a září 2019). Ke spáchání přestupků tedy došlo až po zahájení řízení o jiném přestupku. Společné řízení se ve věci vést nemělo.

[12] U přestupků, které byly spáchány po zahájení řízení o jiném přestupku, se ve vztahu k tomuto jinému přestupku neuplatní pravidla pro ukládání úhrnného trestu vyjádřená v § 41 přestupkového zákona, neboť o nich spolu s tímto jiným přestupkem nelze dle § 88 odst. 3 tohoto zákona vést společné řízení (rozsudek rozšířeného senátu č. j. 5 As 98/2022-51, bod 62). V projednávané věci se tak neuplatní ani zásada absorpce.

[13] Žádná z kasačních námitek není důvodná. Na věci nic nemění stěžovatelčiny odkazy na rozsudky č. j. 4 As 333/2021-30 a č. j. 7 As 380/2019-29. První z nich byl výslovně překonán rozšířeným senátem. K druhému rozšířený senát (bod 59) uvedl, že v něm sedmý senát vycházel z premisy, že „podstata ukládání úhrnného trestu za vícečinný souběh správních deliktů (přestupků) ve společném řízení spočívá v privilegované formě potrestání pachatele za delikty spáchané před zahájením takového řízení“. Věc je tak právně odlišná.

IV. Závěr a náklady řízení

[14] Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud v souladu s § 110 odst. 1 větou druhou s. ř. s. podanou kasační stížnost zamítl. O věci rozhodl soud bez jednání postupem podle § 109 odst. 2 věty první s. ř. s., podle kterého o kasační stížnosti rozhoduje zpravidla bez jednání.

[15] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl soud dle § 60 odst. 1 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatelka neměla v řízení úspěch, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, byť měl ve věci plný úspěch, žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, a proto mu je soud nepřiznává.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. listopadu 2025

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu